

Lønninger for forskellige under Finantsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd og d. Forslag til Lov om Lønninger ved Finantshovedkassen.

Finantsministeren (Strup): Ved at fremsætte Forslag til Lov om Apanage for Hans Kongelige Højhed Prinds Valdemar skal jeg indskrænke mig til at minde om, at Hans Kongelige Højhed nu er i en Alder af 21 Aar, og at han er indtraadt i selvstændig Stilling som Befalingsmand i Søværnet, efter at have tilbagelagt den lovbestemte Forberedelse til denne Stilling.

Det andet Lovforslag, som jeg har at fremsætte for det ærede Thing, er Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. Da dette er det første i den ikke korte Række af lignende Forslag til Revision af Lønningslove, som blive fremsatte i denne Samling, skal jeg gjøre den almindelige Bemærkning, at Regjeringen ved Udarbejdelsen af disse Revisionsforslag, som jo tildeels, foruden at være Lønningsforslag, tillige ere organiserende, har bestræbt sig for, hvad Organisationen angaar, at indskrænke Forlangendet til det, der efter de foregaaende Aars Erfaring anses for at være det mindst Mulige, og at man, hvad selve Lønningerne angaar, har søgt at bringe disse i bedre Overensstemmelse end hidtil med det Arbejde og det Ansvar, som er forbundet med Stillingerne, og tillige med skyldigt Hensyn til den Forberedelse, som udføres til at indtræde i de paagældende Stillingen.

Efter denne almindelige Bemærkning, som gjælder samtlige Forslag til Revision af Lønningslovene, skal jeg endnu kun med Hensyn til det her fremsatte Forslag til Lov om Lønninger for de i Ministerierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd bemærke, at dette Lovforslag er mere omfattende, end dets Navne, Loven af 2den Juli 1870, idet dette Forslag omfatter samtlige Ministerier, medens Loven af 2den Juli 1870 kun omfatter 4 af Ministerierne, nemlig Indenrigs- og Justitsministeriet, Kultus- og Finantsministeriet. Her i dette Lovforslag er altsaa tillige optaget Revisionsbestemmelser vedkommende Udenrigsministeriet, hvor Lønningerne hidtil have været bestemte ved en særlig Lov af 17de Juli 1870, og for Krigs- og Marineministerierne, for hvilke der ikke hidtil har bestaaet nogen særlig Lønningslov, samt endelig for Ministeriet for Island. Dette Lovforslag omfatter altsaa alle Ministerierne. En formel Afvigelse fra dets Forgænger, Loven af 2. Juli 1870, vil findes, nemlig den, at i dette Lovforslag er Personellet fastsat for hvert enkelt Ministerium for sig, medens, som bekendt, Loven

af 2. Juli 1870 fastsætter Antallet af Embeds- og Bestillingsmænd for samtlige de 4 af mig før nævnte Ministerier under Et. De reelle Forandringer, som ere foreslaaede gennem dette Lovforslag, ere, hvad Organisationen angaar, ikke meget betydelige. Det er en forholdsvis kun ringe Forøgelse af Arbejdskræften, som er bragt i Forslag, ringe, naar man ser hen til den store — efter min Mening meget for store — Reduktion, som fandt Sted i 1870. Der er i Alt foreslaaet for samtlige Ministerier en Forøgelse af det faste Embedsmænds personale af 1 Departementschef, 4 Kontorchefer og 4 Fuldmægtige, hvorved dog er at bemærke, at den ene Kontorchef kommer til at træde i Stedet for en Fuldmægtig, saa at Forøgelsen i Virkeligheden kun bliver 3 Fuldmægtige.

Hvad Lønningernes Størrelse angaar, vil man ved Gjennemsyn af Lovforslaget finde, at der er bragt i Forslag en ikke ubetydelig Forøgelse af Lønningernes Beløb. Dette vil neppe kunne være overraskende, naar man ser hen til, at Lønningerne, netop for Embederne i Ministerierne, i Virkeligheden i dette Dieblit staa omtrent med det samme nominelle Beløb som for 25 Aar siden. Medens det dog vistnok maa erkjendes, at Forbringerne til Livet ere blevne betydeligt større i Løbet af de 25 Aar, er den Forøgelse, der har fundet Sted i selve Lønningernes Størrelse i disse 25 Aar, meget lille, og ved Siden deraf gaar en gennemgaaende Forringelse i Stillingen paa anden Maade. Jeg skal for det Første erindre om, at Tallet af pensionsberettigede Stillinger i Ministerierne i 1870 blev væsentligt indskrænket. Da Pensionen utvivlsomt udgjør en væsentlig Del af det Vederlag, der gives Embedsmanden, er ogsaa en Formindstelse i Afgang til Pension og i Pensionens Størrelse, naar den haves, en Formindstelse i det Vederlag, der bliver ydet samme. Jeg formener, at alene denne Tilbagegang i Stillingen i 1870 derved, at en stor Del hidtil pensionsberettigede Stillinger udgik som saadanne, idet den ministerielle Ansættelse traadte i Stedet for fgl. Udnevnelse, fuldt opveier den meget ringe nominelle Forøgelse af selve Lønningerne i de omtalte 25 Aar. Men der kommer endnu et Moment til, som væsentligt forringer disse Embedsstillinger i Sammenligning med, hvad de vare i Fortiden, og det er det, at ved Inddragelsen af en saa stor Del af de høiere og bedre lønnede Bestillinger ere Avancementsforholdene blevne gennemgaaende væsentligt flattere, saaledes at den Alder, i hvilken en Mand nu opnaar at komme i en fast Embedsstilling — den første er jo Fuldmægtig — er meget høiere nu, end den var for 10—20 Aar siden. Med andre Ord: den samme Forberedelse til Indtrædelse i Stillingen, det samme forudgaaende Arbejde giver først langt senere den faste Ansættelse, hvad der selvfølgelig medfører, at en stor Del af Perso-